R I I G I K O H U S

KOHTUNIKE DISTSIPLINAARKOLLEEGIUMI OTSUS

Kohtuasja number	3-8-11-2-04
Otsuse kuupäev	30. aprill 2004. a.
Kohtukoosseis	Eesistuja riigikohtunik Ott Järvesaar, liikmed riigikohtunik Henn Jõks, Tallinna Ringkonnakohtu kohtunik Jüri Paap, Pärnu Maakohtu kohtunik Igor Pütsep ja riigikohtunik Harri Salmann
Kohtuasi	A Linnakohtu kohtuniku X, sündinud 16. septembril 1959. a, kohtunikuks nimetatud 19. novembril 1993. a, distsiplinaarasi
Distsiplinaarsüüdistuse esitaja	Riigikohtu esimees
Asja läbivaatamise kuupäev	16. aprill 2004. a.
Istungil osalenud isikud	Istungile menetlusosalisi ei ilmunud
Resolutsioon	**1. Mõista A Linnakohtu kohtunik X süüdi distsiplinaarsüüteo toimepanemises ja määrata talle distsiplinaarkaristuseks rahatrahv 2000 (kaks tuhat) krooni. Trahv tasuda hiljemalt 1. juuliks 2004. a.** **2. Otsuse peale võib Riigikohtu üldkogule esitada kaebuse otsuse kuulutamisest alates kolmekümne päeva jooksul.** **3. Distsiplinaarkolleegiumi otsus jõustub pärast p-s 2 nimetatud tähtaja möödumist, kui kohtunik pole esitanud kaebust Riigikohtu üldkogule. Kaebuse esitamisel jõustub kolleegiumi otsus üldkogu otsuse kuulutamisest.**

I DISTSIPLINAARSÜÜDISTUS

Riigikohtu esimees algatas 8. märtsil 2004. a distsiplinaarsüüdistusega distsiplinaarmenetluse A Linnakohtu kohtuniku X vastu.

Asjaolud

Distsiplinaarsüüdistuse kohaselt sai kohtunik X 29. novembril 2002. a menetlemiseks E. Lennuki haldusõiguserikkumise asja HÕS § 144 järgi. 19. detsembril 2003. a teatas kohtusekretär T. Oborina kohtu esimehele, et kohtunik X andis talle samal päeval ülalmärgitud haldusõiguserikkumise asja koos määrusega enesetaanduse kohta, mis kandis 3. detsembri 2002. a kuupäeva. Haldusõiguserikkumise asi oli kohtunik X käes üks aasta ja 13 päeva. Kohtunik X ei lahendanud selle aja jooksul asja ega teatanud enda taandamisest. Toimikus on kannatanu A. Agafonova avaldused 11. augustist 2003. a ja 3. detsembrist 2003. a, milles ta palub asja lahendamise kiirendamist.

Riigikohtu esimehele esitatud seletuskirjas kirjutab kohtunik X, et sai E. Lennuki haldusõiguserikkumise asja menetlemiseks 3. detsembril 2002. a. Samal kuupäeval koostas ta enesetaandamise määruse ja andis toimiku A Linnakohtu esimehele, et esimees annaks asja läbivaatamiseks teisele kohtunikule. Kohtunik väidab, et kohtu esimees soovib lükata oma vastutust teistele.

Kokkuvõte

Riigikohtu esimees leidis, et kohtunik X ei lahendanud haldusõiguserikkumise asja mõistliku aja jooksul ja lõi olukorra, kus haldusõiguserikkumise toimepanija võis jääda asjaolude tõendatuse korral rikkumise aegumise tõttu karistamata. Selline tegu on hinnatav ametikohustuste täitmata jätmisena. Dokumentidest nähtub, et kohtunik käitus vääritult, kui soovis juhtunu eest vastuse veeretada kohtu esimehele. Kohtute seaduse § 87 lg 2 kohaselt on distsiplinaarsüütegu nii ametikohustuste täitmata jätmine kui ka vääritu tegu.

II DISTSIPLINAARKOLLEEGIUMI ISTUNGIL UURITUD TÕENDID

Kutse ilmumiseks distsiplinaarkolleegiumi istungile 16. aprillil 2004. a saadeti X-le 19. märtsil 2004. a palvega teatada 5. aprilliks 2004. a, kas ta soovib distsiplinaarkolleegiumi istungist osa võtta või mitte. Kohtunik X kutsele vastanud ei ole. Kolleegium peab võimalikuks lahendada distsiplinaarasi ilma kohtuniku osavõtuta.

Distsiplinaarkolleegium, tutvunud kõigi asja materjalidega, leiab, et kohtuniku distsiplinaarsüütegu E. Lennuki haldusõiguserikkumise asja menetlemisel on tõendatud kohtuistungi sekretäride O. Šikina ja J. Muttoneni, samuti peaspetsialisti I. Gorbunova ja kohtu esimehe P. Gontšarovi seletustega.
O. Šikina seletab, et oli 17. juulist 2003.a kuni 24. oktoobrini 2003. a kohtunik X sekretär ja haldusõiguserikkumise asi nr 4-1-308/02 oli kohtunik X menetluses. J. Muttonen seletab, et asus tööle kohtuistungi sekretärina 27. oktoobrist 2003. a. Kohtunik X toimikute ülelugemisel märkas ta toimikute hulgas ka E. Lennuki haldusõiguserikkumise asja.
Peaspetsialist I. Gorbunova seletab, et asjade üleandmine ühelt kohtunikult teisele toimub kohtu kantselei, mitte aga kohtu esimehe vahendusel. Ta andis A. Agafonova 11. augusti 2003. a avalduse kohtunik X sekretärile ning 3. detsembri 2003. a avalduse X-le täitmiseks.
Seda, et vaidlusalusel perioodil jaotas kohtunikele kõiki asju, ka neid, kus kohtunik taandus, arvutiprogramm, mitte aga kohtu esimees, kinnitab ka P. Gontšarov.
Distsiplinaarkolleegiumil ei ole alust kahelda nimetatud isikute seletuste õigsuses.

Seega on tõendatud, et kohtunik X pani toime distsiplinaarsüüteo Kohtute seaduse § 87 lg 2 järgi - tema tegevusetuse tagajärjel jäi haldusõiguserikkumise asi mõistliku aja jooksul lahendamata ja kujunes olukord, kus haldusõigusrikkumise toimepanija võis asjaolude tõendatuse korral jääda rikkumise aegumise tõttu karistamata.

Samade tõenditega loeb kolleegium tõendatuks sellegi asjaolu, et kohtunik

X soovis juhtunu eest vastutust veeretada kohtu esimehele selleks, et ise distsiplinaarvastutusest pääseda. See on kohtuniku vääritu tegu, mida kolleegium ei loe selle toimepaneku motiivi arvestades distsiplinaarsüüteoks, mis nõuaks distsiplinaarkaristuse kohaldamist.

Distsiplinaarkaristuse valikul võtab kolleegium kohtute seaduse § 88 lõigete 1 ja 4 kohaselt arvesse, et kohtunik X töökoormus tsiviilasjade lahendamisel on silmapaistvalt suur. Samas märgitakse iseloomustuses kohtuniku halba läbisaamist sekretäride ja konsultantidega. Arvestades sedagi, et distsiplinaarkolleegium karistas kohtunik X-i 17. novembril 2003. a distsiplinaarkorras noomitusega, peab kolleegium vajalikuks karistada teda rahatrahviga 2000 (kaks tuhat) krooni.

Henn Jõks Ott Järvesaar Harri Salmann

Igor Pütsep Jüri Paap